

TÍÐINDI

VILJA IKKI FAAST VIÐ FULLAR MENN

Tað vísir seg at vera ein afturvendandi trupulleiki, at lögreglan og alarmsentralurin ikki hava hug at fáast við fullar og avdotnar menn, ið eru til ampa fyri bæði seg sjálvar og onnur. Feskasta dømið er frá fríggjakvøldinum, tá ein fullur maður lá í vegjaðaranum í Vatnsoyrum. Tað hevur ikki eydnast at fingið viðmerking frá lögregluni

Steinar Patursson

Í farnu viku skrivaði Sosialurin um ein mann, ið lá avdottin í tríggar tímar í regnum í miðbýnum í Havn, áðrenn sjúkraflutningstænastan kom eftir manninum. Ein maður hevði ringt til bæði lögregluna og sjúkraflutningstænastuna, og hvørgin teirra vildi kennast við, at maðurin var teirra trupulleiki.

Síðani tað blaðið fór til prent, hevur Sosialurin frætt um fleiri fólk, ið hava upplivað líknandi hendingar, har vaktavandi á lögreglustøðini ikki vil taka fráboðanir í álvara, og at tey liggja sum kastiblukur millum lögregluna og sjúkraflutningstænastuna.

Seinasta dømið um hetta hendi so seint sum fríggjakvøldið - dagin eftir, at søgan um mannin í miðbýnum í Havn var at síggja í bløðunum.

Maður lá við vegjaðaran

Helena Heðinsdóttir Jørgensen fortelur, at hóskvøldið koyrdi hon eftir vegnum við Vatnsoyrrar. Hon sær, at ein kvinna stendur yvir einum manni við vegjaðaran, og hon fer at vita, um teimum tørvar hjálp.

Maðurin var ávirkaður av rúsdrekka, sigur Helena Heðinsdóttir Jørgensen, og hann fekk ikki flutt seg. Maðurin var tó við vit og fekk sagt teimum, at hann hevði ligið har leingi. Tær báðar vistu ikki, hvat tær skuldu gera við mannin, og tær hildu, at hann kanska hevði fingið skaða í ryggin.

Besta boðið var at ringja til 112, avráddu tær, men vakthavandi var ikki fegin um uppringina, sigur Helena Heðinsdóttir Jørgensen.

- Tú veit, at tú hevur ringt til alarmsentralin? spurdi vakthavandi, eftir at Helena Heðinsdóttir Jørgensen hevði greitt frá trupulleikanum, sigur Helena Heðinsdóttir Jørgensen, sum sigur seg vera skelkaða av hendingini og atburðinum frá alarmsentralinum.

At enda spurdi vakthavandi á alarmsentralinum, um hon visti, hvør maðurin var, sum lá við vegjaðaran. Helena Heðinsdóttir Jørgensen visti, hvør maðurin var, og hon fortaldi tí alarmsentralinum, hvør hann var. Svárið frá alarmsentralinum var, at har var ikki nógv annað at gera enn at lata mannin liggja, tí hann kom

altíð út fyri tilíkkum.

- Í støðuni var eg eitt sindur málleys, men tá eg hugsi um tað aftaná, hevði eg ynskt, at eg var eitt sindur meira kontant. Hatta var í øllum førum ikki tað, sum eg sóknaðist eftir. Eg vildi gjarna hava meira vegleiðing ella meira hjálp. Um tey ikki vildu senda sjúkrabil, so kundu tey um ikki annað fortalt mær, hvat meira eg kundi gera, sigur Helena Heðinsdóttir Jørgensen.

Endin gjørdist so, at vakthavandi játtaði at kanna, um hann kundi fáa ein bil at fara at hyggja eftir manninum. Tá vóru fleiri fólk komin aftrat á vegnum, og teirra millum var eisini ein lækni, sum fekk hugt eftir manninum.

Helena Heðinsdóttir Jørgensen var á veg til arbeiðis, tá hendingin fór fram. Hon føldi

seg ikki tryggja at fara, fyrr enn maðurin var í góðum hondum, so tá hon sá, at ein sjúkrabilur kom koyrandi eftir vegnum, fór hon til arbeiðis. Hon hevur síðani fingið váttat frá einari aðrari kvinnu, ið var har, at maðurin varð tikin upp í sjúkrabilin.

Kendur trupulleiki í Miðbýnum

Ein persónur, ið Sosialurin hevur tosað við, hevur ofta upplivað, at lögreglan vildi illa gera nakað við fullar og avdotnar menn, ið hann hevði við at gera.

Maðurin, sum vil vera ónevndur, hevði í níggju mánaðir ábyrgdina av plássinum framman fyri kommunubygninginum í Miðbýnum í Havn; tað, sum fyrr var Føroya Banki. Samstundis hevði hann eisini ábyrgdina av hølunum á veghædd, har Visit Tórshavn og apotekið halda til.

Hann fortelur, at tað hendi ofta, at hann var noyddur at ringja eftir lögregluni, tí fullir menn vóru avdotnir á økinum. Ofta vóru teir til ampa fyri onnur, men tað hendi seg eisini, at teir vóru til vanda fyri

seg sjálvar. Maðurin fortelur, at hann hevur eisini verið úti á vegnum at tikið ein mann upp, tí hann lá avdottin - hálvur á gongubreytini, hálvur á vegnum.

Summir av avdotnu monn-

